

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA
MÁSODIK SZEKCIÓ

TURÁN kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(33068/05. sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2010. július 6.

*Ezen határozat az Egyezmény 44. cikkének 2. bekezdésében foglalt
köörülmények beálltával válik véglegessé. Szerkesztői változtatás alá eshet.*

A Turán kontra Magyarország ügyben,

Az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Kamaraként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

Françoise Tulkens, *Elnök*,

Ireneu Cabral Barreto,

Danutė Jočienė,

Sajó András,

Nona Tsotsoria,

Kristina Pardalos,

Guido Raimondi, *bírák*

és Stanley Naismith, *Hivatalvezető-helyettes*

2010. június 15-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy, a Magyar Köztársaság ellen benyújtott kérelem (33068/05. sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény („az Egyezmény”) 34. cikke alapján egy magyar állampolgár, Turán Tünde („a kérelmező”) 2005. szeptember 8-án terjesztett a Bíróság elé.

2. A kérelmezőt Boldizsár B., Budapesten praktizáló ügyvéd képviselte. A Magyar Kormányt („a Kormány”) dr. Hóltzl Lipót Képviselő képviselte az Igazságügyi és Rendészeti Minisztériumból.

3. A kérelmező azt állította, hogy az ügyvédi irodájában a rendőrség által lefolytatott házkutatás jogellenes volt, s megsértette az Egyezmény 8. Cikke szerinti értelemben vett „lakás” tiszteletben tartásához való jogát.

4. 2008. március 11-én a Második Szekció Elnöke úgy határozott, hogy közli a panaszt a Kormánnyal. Arról is döntés született, hogy a kérelem érdeme és elfogadhatósága együttesen kerül elbírálásra (29. cikk 3. bekezdés).

A TÉNYEK**AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI**

5. A kérelmező 1963-ban született és Budapesten él.

6. A kérelmező ügyvéd. 2004 szeptemberében a Budakörnyéki Bíróság a Büntetőeljárásról szóló törvény 149. § (4) és (5) bekezdése alapján a kérelmező ügyvédi irodájában házkutatás lefolytatását, valamint a kérelmező egyik ügyfelével – az illegális pénzügyi tevékenységgel gyanúsított A. F.-fel – kapcsolatos iratok lefoglalását rendelte el.

7. 2004. október 20-án a rendőrség házkutatást folytatott le a kérelmező irodájában. A házkutatás egy ügyész jelenlétében 9.45-től 12.55-ig tartott. A kérelmező csak 10.25-kor érkezett a helyszínre.

8. A Kormány azt állította, hogy a kérelmező megérkezéséig egy másik ügyvéd, a szomszédos, de önálló ügyvédi irodában praktizáló dr. M., volt jelen. A kérelmező azt állította, hogy dr. M. a házkutatás során nem tartózkodott a kérelmező irodájában, s nem képviselte a kérelmezőt. A benyújtott dokumentumok tanúsága szerint dr. M.-t formálisan nem rendelték ki a kérelmező érdekeinek védelmére, s a házkutatási jegyzőkönyvet sem ilyen minőségben írta alá. Továbbá, a felek beadványai eltértek azt illetően, hogy a rendőrség az irodában tárolt valamennyi dokumentumot, vagy csak az A.F.-fel kapcsolatos dokumentumokat foglalta-e le.

9. Ezt követően a kérelmező panaszt tett az állítólagosan törvénytelen házkutatás, s az irodában talált összes dokumentum válogatás nélküli lefoglalása ellen.

10. 2004. november 5-én az ügyészség elutasította az állítólagosan törvénytelen házkutatással kapcsolatos kérelmezői panaszt. A kérelmező fellebbezett.

11. 2004. november 25-én a Budakörnyéki Bíróság elrendelte azon dokumentumok visszaszolgáltatását, amelyek nem álltak kapcsolatban a gyanúsított ügyével.

12. 2005. május 19-én a Pest Megyei Főügyészség megváltoztatta a 2004. november 5-i határozatot, s megállapította, hogy a házkutatás törvénytelen volt annyiban, hogy sem a kérelmező, sem jogi képviselője nem volt jelen. A Főügyészség észrevételezte, hogy dr. M. nem tekinthető a kérelmező érdekeinek képviselőjére kirendelt személynek; az eljáró hatóság nem rendelte ki dr. M.-t erre a célra. A Főügyészség azonban azon a véleményen volt, hogy a törvényességet a Budakörnyéki Bíróság 2004. november 25-i határozata helyreállította.

II. RELEVÁNS HAZAI JOG

13. A Büntetőeljárásról szóló törvény 149. § (4) és (5) bekezdése szerint a házkutatást rendszerint az érintett jelenlétében kell elvégezni. Ha a házkutatáson az érintett, illetőleg a képviselője nincs jelen, akkor az érintett érdekeinek védelmére olyan személyt kell kirendelni, akiről alaposan feltehető, hogy a házkutatással érintett érdekeit megfelelően

A JOG

AZ EGYEZMÉNY 8. CIKKÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

14. A kérelmező azt panaszolta, hogy az irodájában lefolytatott házkutatás az Egyezmény 8. cikkét megsértve törvénytelen és indokolatlan volt. Az Egyezmény 8. cikke kimondja:

”1. Mindenkinnek joga van arra, hogy ... lakását ... tiszteletben tartsák.

2. E jog gyakorlásába hatóság csak a törvényben meghatározott, olyan esetekben avatkozhat be, amikor az egy demokratikus társadalomban a nemzetbiztonság, a közbiztonság vagy az ország gazdasági jóléte érdekében, zavargás vagy bűncselekmény megelőzése, a közegészség vagy az erkölcsök védelme, avagy mások jogainak és szabadságainak védelme érdekében szükséges.”

15. A Kormány vitatta az érvet.

A. Elfogadhatóság

16. A Bíróság megjegyzi, hogy a panasz nem nyilvánvalóan megalapozatlan az Egyezmény 35. cikkének 3. bekezdése szerinti értelemben. Továbbá megjegyzi, hogy semmilyen más alapon sem elfogadhatatlan. Ezért elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

B. Érdem

17. A Kormány úgy érvelt, hogy a kérelmező a panaszolt intézkedés során csupán az első 40 percben nem volt jelen. Ez a szabálytalanság mindenesetre a kérelmező terhére rovandó, akit előre értesítettek a lefolytatandó házkutatásról, s aki korábbi időpontra ígérte a helyszínre érkezését. A Kormány véleménye szerint az átkutatott és lefoglalt dokumentumok körét a nyomozás tárgyát képező bűncselekményi háttér lehető legalaposabb feltárásának szükségessége határozta meg. A tisztviselők csak azokat az iratokat foglalták le, amelyekről ésszerűen feltehető volt, hogy a büntetőeljárás szempontjából relevánsak. Összességében a Kormány előadta, hogy a kérelmező magánélet tiszteletben tartásához fűződő jogába történt beavatkozás nem volt aránytalan.

18. A kérelmező előterjesztette: távolléte alatt dr. M. nem képviselte őt, s a rendőrség sem rendelte ki dr. M.-t a kérelmező érdekeinek védelmére, ezért az intézkedés, mint olyan, törvénytelen volt. Továbbá, az iratok lefoglalása válogatás nélkül történt, s nem korlátozódott az A.F. elleni ügyvel kapcsolatos dokumentumokra. 2005. május 19-én a Pest Megyei

Főügyészség mindenesetre megállapította, hogy a házkutatás lefolytatása törvénysértő volt.

19. A Bíróság észrevételezi: a felek nem vitatták, hogy a kérelmező ügyvédi irodájának átkutatása az Egyezmény 8. cikkének céljaira beavatkozást jelentett a kérelmező „lakás” tiszteletben tartásához fűződő jogába. A Bíróságnak nincs oka arra, hogy eltérően vélekedjék (vö. *Niemietz v. Germany*, 16 December 1992, Series A no. 251-B, § 27-38; *Rotaru v. Romania* [GC], no. 28341/95, § 42-44, ECHR 2000-V).

20. A Bíróság megismétli, hogy a kérelmező 8. cikk 1. bekezdésében biztosított jogaiba történt beavatkozás sérti az Egyezményt, ha a beavatkozás nem felel meg a 8. cikk 2. bekezdésében foglalt feltételeknek. Ezért azt kell eldönteni, hogy a beavatkozás „törvényben meghatározott” volt-e, a 2. bekezdésben lefektetett törvényes célt vagy célokat szolgált-e, s „egy demokratikus társadalomban szükséges” volt-e azon célok eléréséhez.

21. A Bíróság észrevételezi, hogy a magyar Büntetőeljárásról szóló törvény 149. § (4) és (5) bekezdése szerint a házkutatást rendszerint az érintett jelenlétében kell elvégezni; ha a házkutatáson az érintett, illetőleg a képviselője nincs jelen, az érintett érdekeinek védelmére olyan személyt kell kirendelni, akiről alaposan feltehető, hogy a házkutatással érintett érdekeit megfelelően védi. A Bíróság megjegyzi, hogy az adott ügyben sem a képviselő, sem a kérelmező érdekeit képviselő személy nem volt jelen a házkutatás első, alapvető fontosságú szakaszában. Továbbá, még ha fel is tesszük, hogy dr. M. jelen volt, a Kormány nem terjesztett elő semmilyen bizonyítékot arra vonatkozóan, hogy dr. M. a kérelmező érdekeinek védelmére kirendelt személy volt. Ilyen körülmények között a Bíróság nem tehet mást, mint hogy megállapítsa: az intézkedés lefolytatása nem a magyar jog által előírt módon történt. A Pest Megyei Főügyészség ugyanerre a következtetésre jutott. A Bíróság ilyen módon meggyőződött arról, hogy az intézkedés nem állt összhangban a joggal.

Ezért az Egyezmény 8. cikkét megsértették.

II. AZ EGYEZMÉNY 41. CIKKÉNEK ALKALMAZÁSA

22. Az Egyezmény 41. Cikke kimondja:

“Ha a Bíróság az Egyezmény vagy az ahhoz kapcsolódó jegyzőkönyvek megsértését állapítja meg és az érdekelt Magas Szerződő Fél belső joga csak részleges jóvátételt tesz lehetővé, a Bíróság – szükség esetén – igazságos elégtételt ítél meg a sértett félnek.”

A. Károk

23. A kérelmező 15 millió forint¹ nem vagyoni kártérítést követelt.

¹ 53500 euró

24. A Kormány vitatta az igényt.

25. A Bíróság méltányossági alapon 3.000 eurót ítél meg a kérelmező számára nem vagyoni kártérítésként.

B. Költségek és kiadások

26. A kérelmező további 3,6 millió forintot¹ követelt a Bíróság előtti eljárás során felmerült költségek és kiadások megtérítésére, amely összeg a benyújtott ügyvédi megbízási szerződés szerint megfelel az ügyvéd által kiszámlázható díjnak.

27. A Kormány vitatta az igényt.

28. A Bíróság esetjoga szerint a kérelmező csak akkor jogosult költségei és kiadásai megtérítésére, hogyha bizonyítja, hogy a költségek ténylegesen és szükségszerűen felmerültek, s összegüket tekintve ésszerűek. A jelen ügyben, a birtokában lévő információkra és a fenti kritériumokra figyelemmel, a Bíróság 1500 euró megítélését tartja ésszerűnek a Bíróság előtti eljárás tekintetében.

C. Késedelmi kamat

29. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális hitelkamatán kell alapulnia, s ahhoz további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Elfogadhatóvá *nyilvánítja* a kérelmet;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 8. cikkét megsértették;
3. *Megállapítja*,
 - (a) hogy az alperes Államnak attól az időponttól számított három hónapon belül, amikor az ítélet az Egyezmény 44. cikkének 2. bekezdése szerint véglegessé válik, a kérelmező számára
 - (i) nem vagyoni kár tekintetében 3000 (háromezer) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét,
 - (ii) költségek és kiadások tekintetében 1500 (ezerötszáz) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét

¹ 12800 euró

kell kifizetnie nemzeti valutában, a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával;

(b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a teljesítés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatlábát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után.

4. A kérelmező igazságos elégtétellel kapcsolatos további igényeit *elutasítja*.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2010. július 6-án, a Bíróság Eljárási Szabályzata 77. § 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

Stanley Naismith
Hivatalvezető-helyettes

Françoise Tulkens
Elnök